

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Núm.

687

9
febrer
2014

Els feliços de Déu Pare

Gaietà de Casacuberta, rector

1. Les Benaurances ens parlen de la felicitat dels preferits de Déu Pare i del seu Fill. Feliços els pobres, els humils, els que ploreu, els perseguits... Diríem nosaltres “feliços” a aquests preferits de Déu?

2. El més benaurat és el mateix Jesús, el Messies. Segurament, Jesús no devia pensar gaire en la seva felicitat. La seva vida era el Seu Pare, el projecte del Pare –el Regne de Déu–, i la gent senzilla que eren els seus amics. Segurament Jesús era feliç quan feia feliços als altres, quan tornava la salut a un malalt, quan defensava els pobres tan incompresos... Jesús no buscava el seu interès, buscava que els homes fossin feliços. Déu Pare va crear l'home per compartir la seva felicitat ja que no volia gaudir-ne tot sol. Jesús estava pendent de tot sofriment humà. Com que ens volia a tots feliços va començar a parlar dels que realment patien més. Feliços els benaurats perquè un dia Déu serà la seva felicitat.

3. Jesús ens ve a dir que no busquem la felicitat en les nostres satisfaccions, interessos, en el benestar... Cal buscar la felicitat dels que tenim a prop i dels que tenim lluny, és a dir hem de ser sensibles allà on l'amor pateix, allà on hi ha el dolor humà. Nosaltres tenim la tendència d'allunyar-nos dels que sofreixen, és natural, ens costa ser al seu costat, ens falta temps i gratuïtat amb aquells que necessiten companyia. Jesús no els deixa sols, morirà amb d'altres a la Creu, i el crit dels seus companys és també el seu crit quan diu al Pare: “Per què m'has abandonat?”. **Jesús ha volgut –i això és el més important– expressar amb la seva vida l'amor i la misericòrdia del Nostre Pare.**

Quan Jesús expressa les Benaurances creu en el poder del seu Pare que és tot Amor. Ell és l'únic que pot prometre la felicitat en el futur. Carles Marx ens va fer un gran favor quan va criticar que els cristians creien

que la felicitat d'aquests pobres i perseguits vindria després de la mort. “Però... I aquí què feu?” - interpel·lava!!

Conclusió

El futur no és la darrera paraula de Déu Pare. Ell ens demana que ja aquí lluitem contra el sofriment humà, contra la por, la soledat i la misèria. Aquest és el nostre compromís: ser les mans, el cor, l'instrument i la decisió del Pare per fer feliços ja aquí als qui no ho són.

“A vegades es tracta d'escoltar el clamor de pobles sencers, dels pobles més pobres de la Terra” Bisbe de Roma, Francesc.

S'ha de permetre a tots els pobles arribar a ser per ells mateixos artífexs del seu destí”. Pau VIè.

Ens cal conèixer Jesús el Crist per seguir-lo i fer com Ell, perquè és el que ens urgeix el Pare cada dia. Que així sigui!!

Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del Cel.

Feliços els humils, perquè posseiran la terra.

Feliços els qui ploren, perquè seran consolats.

Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran saciats.

Feliços els compassius, perquè seran compadits.

Feliços els nets de cor, perquè veuran Déu.

Feliços els qui s'esforcen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu.

Feliços els perseguits a causa de la justícia, perquè d'ells és el Regne del Cel.

Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran i us perseguiran i malparlaran falsament de vosaltres. Estigueu alegres i contents, perquè la vostra recompensa és valuosa en el cel, ja que de la mateixa manera van perseguir els profetes que us han precedit.

Mateu, capítol 5

El sermó de la
muntanya
Cosimo Rosselli
(Firenze,
1439-1507)

Pregó d'inauguració del 40è. (part 2)

Continuem aquí amb el pregó de la inauguració dels actes de celebració del 40è aniversari de l'Esplai Santa Maria del Pi i amb el testimoni dels dos ex-monitors de la 3a. i 4a. dècada.

3a. dècada Ho recordo com si fos avui, em vaig perdre per arribar i de la mà d'una vella amiga entrava per la porta de Cardenal Casañas, d'això fa més de 21 anys. Així podria començar la meua història, la història del meu pas per l'Esplai i tot el que ha significat per a mi.

Podria escriure i explicar moltes anècdotes, és l'inici de nena, és el pas de nena a monitora i el pas de monitora a co-responsable, el Pi és l'inici de moltes etapes en el món de l'esplai.

Tramuntana, Mikans, Esquirols,... totes aquestes paraules em diuen molt i m'omplen de molts i bons records, moltes persones i personetes em vénen el cap, gràcies a les quals ara sóc qui sóc.

El meu pas per l'Esplai o, més ben dit, els meus inicis en el món de l'esplai, estan escrits en aquestes parets, en aquest pati, en aquests locals,... aquest món que m'ha ensenyat tan i que encara continuo mantenint viu i en actiu, ja que l'esplai és per a mi una forma de viure i veure la vida. Gràcies per obrir les portes a aquest món!

Per molts anys i per sempre seguint fent camí per l'educació en el lleure!

Teresa Jepús, tercera dècada de l'Esplai

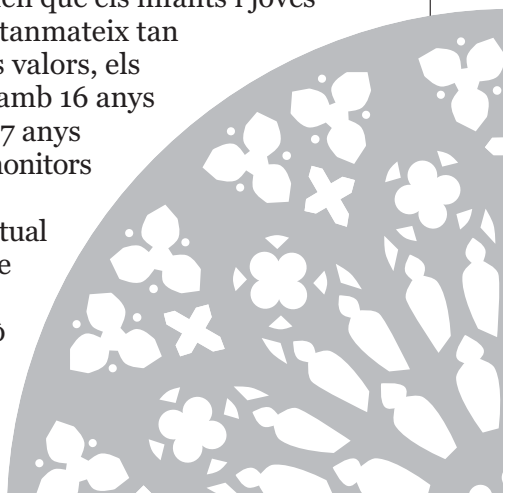
4a. dècada La meua vida a l'Esplai ha tingut una durada de 14 anys, 6 d'aquests com a participant de les colònies. Vull dir que d'aquestes en guardo un record magnífic, ple d'experiències inoblidables i màgiques.

Em va captivar tant com els monitors feien que els infants i joves visquessin un món diferent al real, però tanmateix tan

relacionat, on allò més important són els valors, els companyerisme i la diversió que només amb 16 anys

ja feia de monitor. Això va ser perquè fa 7 anys l'Esplai pràcticament es va quedar sense monitors i amb una escassetat d'infants molt

considerable. Per això el gran repte de l'actual equip de monitors i d'altres persones que ens han acompanyat en aquest camí ha estat augmentar el nombre infants, i això s'ha aconseguit, per la qual cosa estem

orgullosos de nosaltres i de l'Esplai en si. Fer de monitor m'ha aportat molt a la vida, la passió pels infants per la qual vull dedicar la meua vida professional, experiències boníssimes, sacrifici i treball, però sobretot diversió. A més, ser monitor no ho ets unes hores a la setmana, sinó que et marca la vida, i això és el més enriquidor de tot. Jo tinc la sort d'haver conegut els meus millors amics i a la meua parella.

Lucas Nogueras, quarta dècada de l'Esplai

Visita comentada al barri setcentista del Pi

El proper dissabte, 15 de febrer, dins dels actes lligats a l'exposició **Santa Maria del Pi 1714, una comunitat assetjada**, farem la visita comentada **Els tres quarts del Pi**. Partint de la porta de la basílica a la plaça del Pi, l'activitat donarà una visió aproximada del que va ser el barri més gran de la Barcelona del segle XVIII. El recorregut seguirà l'itinerari que els vicaris del Pi realitzaven per fer el salpàs, tradició cristiana que consistia en una visita anual que realitzaven els rectors o els vicaris durant la Pasqua a totes les cases d'una parròquia. Es passarà pels llocs més emblemàtics encara existents d'aquell moment i s'observaran les transformacions ocorregudes com a conseqüència de la repressió posterior.

El passeig, guiat pel nostre arxiver-conservador Jordi Sacasas serà principalment pel barri del Raval i inclourà algunes visites concretes com l'hospital de la Santa Creu, l'església de Sant Agustí, la Casa dels Comuns el portal de Santa Madrona i el convent de Tallers.

Punt de trobada: Plaça del Pi. Hora: 10 del matí.

Cal fer reserva a info@basilicadelpi.com a al telèfon 933184743.

Horari de misses

DIES FEINERS
 19:00 a la Capella de la Sang
DISSABTES
 16:30 a la Capella de la Sang
 18:30 a la Basílica
 20:00 a la Capella de la Sang
DIUMENGES
 12:00 a la Capella de la Sang
 13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang
 20:00 a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
 Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
 Placeta del Pi, 4
LOCALS PARROQUIALS
 Cardenal Casañas, 16
 08002, Barcelona
 Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora. Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent: Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.
dparroquial@basilicadelpi.com